

ISKRE

Meher Babe

ISKRE

Meher Babe

SADRŽAJ

	UVOD	5
I	BOG	7
II	BUDILAC	9
III	UČITELJ	10
IV	ĆUTANJE	13
V	DUŠA	15
VI	SURHA ŽIVOTA	18
VII	RAD	23
VIII	LJUBAV	27
IX	DOBRO I ZLO	30
X	SLOBODA	32
XI	MOLITVA	35
XII	SEDAM STVARNOSTI	36
XIII	MOLITVA POKAJANJA	38

Kazivanja u *Iskrama* Meher Babe su izabrale Dilajla de Leon i Kiti Dejvi iz Babinih knjiga *Bog Govori*, *Besede*, *Čovečanstvo Čuj*, *Zraci na spiritualnu panoramu* i *Ono najbolje iz života*, takođe i iz različitih poruka, i časopisa *Buditelj*. Priređivači žele da zahvale na pomoći C.B. Pardomu.

UVOD

Pitanje svakog muškarca i žene je ,koji je smisao mog života?' Sve religije imaju spreman odgovor na to pitanje, a njihova učenja treba da olakšaju sledbenicima da dožive istinu onoga što govore. Ipak, ljudi ostaju neprobuđeni, nezadovoljni i zbunjeni. Meher Baba nije osnivač nove religije, nije ni učitelj, već Budilac. On je svedok stvarnosti čovekovog bića. Odabrao je da ne govori i piše, već je gestovima ,govorio' iz sopstvene stvarnosti, za koju ,tvrdi' da je Bog.

Meher Baba je rođen 1894. u Puni u Indiji, od roditelja Persijanaca. U devetnaestoj godini postao je svestan Boga, i posle sedam godina kontakata sa Savršenim Učiteljima spoznao je sopstveno biće kao Boga i kao istinsko biće svih ljudi.

Telesno u nama danas jeca u agoniji prolaznosti, nadvladano zbrkom i nedoumicom, jer bez svesti o duhu telo čoveka je bez nade, uviđajući jedino izvesnost smrti. Ipak, odvojenost tela i duha je izmišljena, izazvana bezvernošću, objavljenoj u

agoniji naše duše. Naša patnja je znak večnosti, očajanje je dokaz unutarnje veličine, a Babino probuđenje donosi viđenje sklada.

Ove `iskre`, kako su ih oni koji su ih izabrali nazvali, potiču iz Indije, najmanje mehanizovanog društva, gde sada postoji naročita sklonost ka tehnologiji i sumnjičavosti Zapada, a Baba je Budilac za Stvarnost kako za Istok, tako i za Zapad. U trenutku otrežnjenja u našim životima, Babino ćutanje govori o Znanju, Moći, i Blaženstvu u svesti o Božestvu, koje ne može da se dokaže, ali kada se usvoji, menja naše živote.

10. jul 1962.

C.B.Pardom

I

BOG

Od početka bez početka postavljao sam jedno pitanje, 'Ko sam ja?' i davao jedan odgovor, 'Ja sam Bog.'

Bog je izvan razumevanja. Onog trenutka kada mislite da razumete Boga niste ga razumeli. Izmiče vam kada pokušavate da Ga razumete.

Sve što ikada možemo reći je 'Bog Jeste' ili 'Jedan Jeste.'

Bog je svuda i čini sve. Bog je u nama i zna sve. Bog je izvan nas i vidi sve. Bog je iznad nas i jeste sve.

Od početka bez početka do kraja bez kraja postoji večno Sada. Postoji samo jedan trenutak - VEČNO SADA. Onaj ko doživi VEČNO SADA otkriva da se

sve sumnje, rane, sve stvari raspršuju poput izmaglice, te ostaje u večnom blaženstvu.

Postoji samo jedna Stvarnost ... čitav vremenski proces je izmišljen: milijarde godina koje su prošle i milijarde godina koje treba da prođu nemaju vrednost jedne sekunde.

Bog ne može da se objasni... Bog jedino može da se živi.

Verujte Bogu potpuno i on će rešiti sve vaše poteškoće. S verom prepustite sve njemu i on će se pobrinuti za sve. Volite Boga iskreno i on će otkriti sebe ... žrtvujte sve na oltaru njegove vrhunske ljubavi, ostvarićete Voljenog u sebi.

Zašto je tako teško naći Boga? Zato što tražite nešto što nikada niste izgubili.

Ja sam onaj koga toliki traže, a tako malo njih pronalazi. Nikakva količina intelektualnog napora ne može da me dokuči. Nikakva kruta disciplina ne može da me dosegne. Samo kada me neko voli i kada svoje sopstvo izgubi u meni, pronalazi me.

II

BUDILAC

Nisam došao da bih uspostavio nešto novo – došao sam da unesem život u staro. Nisam došao da osnivam utočišta ili ašrame. Stvaram ih zbog svog univerzalnog rada, da bih ih ponovo raspustio kada posluže tom cilju.

Nameravam da spojim sve religije i kultove kao perle na jednoj niski, oživljavajući ih za pojedinačne i zajedničke potrebe.

Moja poruka je oduvek bila i uvek će biti Božanska Ljubav. Neka svet sazna za nju.

Došao sam ne da uništim iluziju, jer iluzija nije ništa. Dolazim da vas učinim svesnim ništavnosti iluzije. Kroz vas automatski održavam iluziju koja nije ništa drugo do senka mog beskonačnog Sopstva, a kroz mene vi automatski odbacujete iluziju kada doživite njenu lažnost.

Budite hrabri, budite srećni. Ja i vi smo jedno. A Beskonačnost koja zauvek pripada meni jednoga dana pripašće svakome.

III

UČITELJ

Ja sam jedini Voljeni, a svi vi ste moje ljubavi; ja sam jedini Ljubavnik, a svi vi ste moji voljeni.

Nemoguće je poslušati me potpuno sve dok nemate potpunu ljubav prema meni i dok me sasvim ne prihvatite kao utelovljenog Boga.

Moje ljubavi mogu da se uporede sa nekim ko toliko obožava lavove da jednog lava drži u sopstvenoj kući. Ali, pošto se boji lava, čuva ga u kavezu ... Prema meni se postupa kao prema tom lavu. Tu je ljubav, tu je divljenje, ljubav ljubavnika mi je hrana. Ipak, odvojen sam od ljubavnika koji se ne baca u kavez da postane hrana lavu ljubavi, da postane sasvim uništen u svojoj ljubavi prema Voljenom.

Onaj ko se odrekne života izdvojenog ega u korist života samo-predanosti Učitelju, preko novog ega živi kao instrument u rukama Učitelja. Učitelj deluje kroz njega: 'Ne ja, već Ti'... Pre nego što bilo šta započne tragalac bi trebalo da kaže kako nije on taj koji dela već to Učitelj radi kroz njega, a pošto završi svoje delo ne polaže pravo na njegove rezultate niti uživa u njima, već ih daje svom Učitelju.

Onaj ko se preda Savršenom Učitelju predaje se potpuno, bez traženja odobrenja. On čak ni ne očekuje da Učitelj prihvati njegovu predaju. Potpuna predanost otelovljuje prihvatanje.

Učitelj pomaže tragaocu na svoje nedokučive načine, koji se ne mogu uporediti sa načinima sveta. A ako tragalac treba da bude prijemčiv za tu pomoć, on mora da učini stvarni napor da se preda Božanskoj volji Učitelja.

Dopuštam vegetarijancima da slede svoju dijetu, ne-vegetarijancima da jedu meso, ribu itd. Ne mešam se ni u jednu religiju i svima dopuštam da bez smetnji slede svoja verovanja. U poređenju sa ljubavlju za Boga, spoljašnji obredi nemaju nikakvu vrednost.

Ako grešite, pomislite da to Baba greši. Ako osetite bol, pomislite da to Babu boli. Ako sve ovo radite

iskreno, nešto ćete spoznati i zaboravićete na sebe, pa ćete činiti sve za Babu.

IV

ĆUTANJE

Pošto se čovek oglušio o načela i zapovedi koje je Bog u prošlosti utemeljio, u sadašnjoj formi Avatara pridržavam se ćutanja. Tražili ste i dobili dovoljno reči - sada je vreme da ih živite. Da biste se što više približili Bogu morate se što više udaljiti od 'ja', 'moje', 'mene' i 'moga'. Ne treba da se odreknete ničega do svog sopstva. To je tako jednostavno, iako se smatra gotovo nemogućim. Svog ograničenog sopstva možete se odreći milošću. Ja sam došao da oslobodim tu milost.

Tokom beskrajnog vremena Bog je svoj najveći dar darivao u tišini. Ipak, kada čovečanstvo postane potpuno gluvo za grmljavinu njegove tišine, Bog se inkarnira kao čovek. Bog jedini 'jeste'.

Spoljašnja tišina pomaže unutarnjoj i Baba se može otkriti jedino u unutrašnjoj tišini, u dubokoj unutrašnjoj tišini. Ja nikada ne ćutim. Večno govorim. Glas koji se čuje duboko u duši je moj glas.

Kada Bogo-čovjek govori, istina se ispoljava moćnije nego kada je prenosi dodirrom ili pogledom. Iz tog razloga se Avatari obično pridržavaju perioda ćutanja koji traje nekoliko godina, prekidajući ga samo kada žele da ospolje božansku volju, i tada se odigrava preobražaj svesti širom sveta.

Kada sam bio u Americi ljudi su me pitali kada ću prekinuti ćutanje. Ja sam ih upitao: ako moje ćutanje ne može da govori, od kakve će koristi biti govori moga jezika?

Ja ne uspostavljam nikakve zapovedi. Kada oslobodim plimu istine svakodnevnim životi ljudi postaće žive zapovedi. Reči koje nisam izgovorio zaživeće u njima.

Ako oni koji me vole samo na minut utišaju svoj um pre nego što utonu u san, pa pomisle na mene i zamisle moj lik u tišini svog uma, te čine to redovno, veo neznanja će nestati i blaženstvo o kome govorim i za kojim svi žude biće doživljeno.

Kada prekinem ćutanje to neće biti da bih vam ispunio uši duhovnim podukama. Izgovoriću samo jednu reč; a ta reč prožeće srca svih ljudi i učiniti da čak i grešnik oseti da je predodređen da bude svetac, dok će svetac znati da je Bog u grešniku baš onoliko koliko i u njemu samom.

V

DUŠA

Pojedinci su poput kapi u okeanu. Kao što je svaka kap ista kao okean, upojedinjena duša je i dalje Jedno Biće i ne biva stvarno odvojena.

Šta se desilo juče? Ništa. Šta će se desiti sutra? Ništa. Sve se dešava sada ... u večnom SADA od početka bez početka, do kraja bez kraja.

Snaga rađa poniznost, dok skromnost nagoveštava slabost. Jedino onaj ko je istinski veliki može biti stvarno ponizan.

Onaj ko živi za sebe istinski je mrtav, a onaj ko živi za Boga istinski je živ.

Iznad otelovljenog života u rođenju i izvan rastelovljenog života posle smrti, duša je jedno nedeljivo, večno postojanje ... Ako smrt ima neku vrednost, to je da nauči čoveka istinskoj umetnosti življenja.

Ne traži smrt, i ne plaši je se, pa kada smrt dođe biće preobražena u korak ka uzvišenijem životu.

Ti si beskonačan. Zaista se nalaziš svuda: ali, misliš da si telo, te otuda sebe smatraš ograničenim. Ako se zagledaš unutar sebe i doživiš istinsku prirodu svoje duše, uvidećeš da si beskonačan i iznad svega stvorenog.

Proces evolucije, re-inkarnacije i ostvarenja neophodni su da bi omogućili duši da dosegne samo-svest.

Besmrtnost je moguća, jer upojedinjena duša nije isto sa fizičkim telom. Pošto je život, posredstvom grubog tela, samo deo neprekidnog života sopstva; ostali delovi tog života ispoljeni su u drugim svetovima.

Priroda je mnogo više od onoga što čovek opaža čulima fizičkog tela. Postoje skrivena obličja prirode koja sadrže finiju materiju i sile. Sve se međusobno prožima i živi zajedno.

Gospodari mudrosti nemaju posebnog interesovanja za prošle živote, jer oni su jedna od mnogih nevažnih činjenica zemaljskog života.

VI

SVRHA ŽIVOTA

Postoji jedno stvarno rođenje i jedna stvarna smrt. Rađaš se jednom i umireš samo jednom. Šta je stvarno rođenje? To je pojava individualnosti kroz zračak prve najkonačnije svesti, koja spoznajom ograničenog parališe neograničeno. Šta je stvarna smrt? To je oslobađanje svesti od svih ograničenja, to je oslobođenje... Zbog toga kažem, umri za Boga i živećeš kao Bog.

Prošlost i budućnost postoje zbog sadašnjosti u kojoj su obe otelotvorene; u večnoj prošlosti svaka sekunda je postojala kao sadašnjost, a svaka sekunda večne budućnosti će postojati kao sadašnjost.

U prošlosti sam naglašavao, sada govorim, i iz pokolenja u pokolenje ću većito ponavljati da uklonite masku svog života i spoznate biće koje je večno vaše.

Srce čuva ključ tajne života.

Ako ne ispituješ, nikada nećeš naučiti.

Istinski nedodirljivi su oni koji neće ući u hram svog srca i ugledati Gospoda u njemu.

Sopstvo postiže potpunu svest u ljudskom obličju, i nema nikakve potrebe za daljom evolucijom materijalne forme ili tela. Evolucija formi je stoga u ljudskoj formi dovršena.

Svrha života je ostvariti Boga u sebi. To se može

desiti čak i dok obavljamo svoje svetovne dužnosti. U svakodnevnom životu i usred aktivnosti, osećaj se odvezanim i posveti svoj rad našem voljenom Bogu.

Razumevanje beskonačne, večne stvarnosti, nije cilj upojedinjenih bića u iluziji kreacije, jer stvarnost nikada ne može da se razume; ona mora da se spozna svesnim iskustvom. Otuda je cilj spoznati stvarnost i postići stanje 'ja sam Bog' u ljudskom obliku.

Ne traganjem za individualnom srećom ili sigurnošću, već stalnim i ponovnim davanjem sopstvenog života u služenju drugima, moguće je uzdići se do neprevaziđene celovitosti ostvarene istine. Boga ne treba tražiti bežanjem od života, nego uspostavljanjem jedinstva sa jednim u mnoštvu. Čistota, ljubav i služenje su osnovna načela duhovnog življenja.

Duhovno napredovanje je istorija naizmeničnih predaja koje slede jedna drugu, sve dok se sasvim ne

postigne cilj konačne predaje izdvojenog ego-života. Poslednja predaja jedina je potpuna predaja.

Nadu treba pojačati hrabrošću, koja je u stanju da smireno prihvati poraz; zanos zauzdati mudrošću, koja zna kako da strpljivo čeka na plodove dela. Idealistički snovi o budućnosti treba da se uravnoteže osećajem za važnost sadašnjeg trenutka; a sjaj ljubavi dopušta sebi da bude prosvetljen slobodnom i nesputanom igrom razuma.

Oni koji očiste svoja srca od gorkog otrova sebičnosti, mržnje i pohlepe otkrivaju Boga kao vlastito istinsko sopstvo. Istina božanskog života nije nada već stvarnost, sve ostalo je iluzija. Imajte veru i iskupićete se. Imajte ljubav i pokorićete ograničeno sopstvo žudnji koje skriva vaše istinsko biće kao Boga.

Imajte nadu. Došao sam da vam pomognem da se predate Božijem principu i prihvatite njegovu milost ljubavi i istine. Došao sam da vam pomognem da

osvojite jedinu pobedu nad poredama - da poredite sebe.

Ako unutarnji život treba da bude skladan i prosvetljen, božanske osobine moraju da se razvijaju i ispolje u svakodnevnom životu. U duhovnom životu, sve osobine dopunjavaju i podržavaju jedna drugu, a njihova među-veza je neophodna.

Šta je duhovnost? Uravnoteženost ... ono stanje uma u kome vas ništa ne uzbuđuje, niti uznemirava ... misliti ne na sebe već na druge.

Onaj ko nosi muziku Boga u svom srcu - tako prekrasnu muziku, jer to je prvobitna muzika - gubi svoju telesnu svest i vidi Boga svuda unaokolo.

Duhovno putovanje se ne sastoji u dobijanju onoga što čovek nema, već u osipanju neznanja koje se tiče njega i života, i porastu razumevanja koje počinje duhovnim buđenjem. Pronaći Boga znači doći do

vlastitog sopstva.

Ne priželjkuj ništa osim da si bez želja. Ne nadaj se ničemu osim da se izdigneš iznad svih nadanja. Nemoj želeći ništa i imaćeš sve.

U duhovnom životu nema mesta za kompromis.

VII

RAD

Onaj ko radi za mene ne obavezuje me, jer radi za svoje lično sopstvo.

Moj rad je izrazito praktičan. Nije praktično pre naglašavati materijalno u odnosu na duhovno. Nije praktično imati duhovne ideale, a ne primenjivati ih u praksi. Ostvariti ideal u svakodnevnom životu, dati lepo i prikladno obličje živom duhu, učiniti bratstvo stvarnim, to je praktično u najistini-

tijem smislu te reči ...

Oni koji me istinski vole moji su centri u svetu. Neka svaki 'Babin Ljubavnik', gde god on ili ona bio, bude oličenje 'Babinog Centra', šireći večnu poruku božanske ljubavi, živeći život ljubavi, žrtvovanja i čestitosti.

Ne delite život na ogranke i ne pokušavajte da se sa svakim bavite posebno. Rascepkano mišljenje je prepreka viđenju - kao duhovni radnici morate težiti kreativnom i sveobuhvatnom stavu prema pojedinačnim i društvenim problemima u životu.

Kada drugima prenosite moju večnu poruku ljubavi, prvo im pokažite da me vi sami zaista volite. Nemojte ih samo nagovarati da čitaju moje knjige i poruke. Učinite nešto više. Živite takav život ljubavi, požrtvovanosti, praštanja i trpeljivosti, tako da me i drugi zavole. Ako umesto da obavljate stvarni rad ljubavi, počnete da vršite organizovanu propagandu za mene, to je besmisleno. Meni nije

potrebna nikakva propaganda ni publicitet. Ja ne želim propagandu i publicitet, ali želim ljubav i poštenje. Ako ne možete da živite život ljubavi i poštenja, treba da prestaneta da radite za mene.

Duhovni radnici se nužno suočavaju sa mnogim preprekama; ali prepreke su tu da bi se prevazišle, a čak i ako su nepremostive dajte sve od sebe bez obzira na ishode i posledice.

Uvek budite spremni da služite opštem dobru čovečanstva. Odaberite posao koji ste u skladu sa individualnim nadarenostima i stanovištima sposobni da obavljate. A svaka usluga koju možete da pružite, mora da se obavlja s verom.

Nasilje mora naići na otpor, a ne-nasilje hrabrih moguće je samo naprednim dušama, koje su strogom disciplinom iskorenile iz svog uma sve oblike pohlepe i mržnje. Do sada, međutim, kada se tiče ljudi uopšte, nije poželjno da se od njih zahteva da se pridržavaju spoljašnje formule ne-nasilja kada

im je dužnost da se odupru nasilju u samo-odbrani ili u odbrani slabije braće. Opšte insistiranje na nenasilju može samo da dovede do toga da ljudi postanu kukavice, neodgovorni i inertni, prenoseći odgovornost na druge.

Jedina važna stvar je ostvariti božanski život i pomoći drugima da ga ostvare ispoljavajući ga u svakodnevnom životu. Dopiranje do suštine sveg bivstva i oslobađanje miomirisa tog unutrašnjeg postignuća radi usmeravanja i dobrobiti drugih, ispoljavajući u svetu formi istinu, ljubav, čistotu i lepotu, jedino ima suštinsku vrednost.

Daleko je više blagosloven ateista koji obavlja svoje svetovne odgovornosti, prihvatajući ih kao svoju svetu dužnost, nego čovek koji smatra sebe odanim vernikom Boga, a ipak odbija odgovornosti koje su mu dodeljene božanskim zakonom i juri za saduima, svecima i jogijima, tražeći olakšanje patnje koja bi na kraju uticala na njegovo večno oslobođenje.

Bog oprašta sve osim licemerja.

VIII

LJUBAV

Bog i ljubav su identični, i onaj ko ima božansku ljubav primio je Boga.

Božanska ljubav čini nas istinitima prema sebi i drugima ... Božanska ljubav je rešenje naših teškoća i problema. Ona nas oslobađa od svakovrsnih ograničenja. Čini da govorimo ispravno, mislimo ispravno i delamo ispravno. Navodi nas da osećamo da smo jedno sa čitavim univerzumom. Božanska ljubav nam pročišćava srca i slavi naše biće.

Voleti jednu dušu je kao da si dodao njen život svom sopstvenom; tvoj život je, takoreći, umnožen i ti bukvalno živiš u dva centra. Ako voliš ceo svet,

posredno živiš u čitavom svetu.

Božanska ljubav je suštastveno različita od ljudske ljubavi. Ljudska ljubav je za *mnoge u Jednom*, a božanska ljubav je za *Jednog u mnogima*. Ljudska ljubav vodi ka zamršenosti i zbrci; božanska ljubav je zajedništvo i sloboda. U božanskoj ljubavi lični i bezlični aspekti su uravnoteženi; a u ljudskoj ljubavi ta dva aspekta su u naizmcničnom usponu. Ljudska ljubav je u svojim ličnim i bezličnim aspektima ograničena; a božanska ljubav je stapanjem ličnih i bezličnih aspekata *beskonačna* u bivanju i ispoljavanju.

Čak i najuzvišenija ljudska ljubav podložna je ograničenjima individualne prirode; Božanska ljubav se uzdiže po nestanku individualnog uma i oslobođena je okova individualne prirode. U ljudskoj ljubavi opstaje dvojnost ljubavnika i voljenog; a u božanskoj ljubavi ljubavnik i voljeni su jedno. Ljubavnik je iskliznuo iz područja dualnosti i postao je jedno sa Bogom; jer božanska ljubav jeste Bog.

Počnite da volite Boga tako što ćete voleti one koje ne možete da volite. Što se više sećate drugih sa blagošću i velikodušnošću, to više zaboravljate sebe, a kada sasvim zaboravite sebe, otkrivате Boga.

Boravište sopstva je božanska ljubav u kojoj ljubavnik, u početku svestan praznine, frustracije, površnosti i okova vezanosti, dolazi do znatno potpunijeg ispoljavanja ljubavi i naposljetku uranja u sjedinjenje ljubavnika i ljubljenog u vrhunskoj i večnoj istini o Bogu kao beskonačnoj ljubavi.

Prava ljubav nije igra za plašljivce i slabiće; ona se rađa iz snage i razumevanja.

Prema tome, čeznite za jednim; budite nemirni zbog jednog, čeznite i čekajte jednu stvar koja će uništiti milione ostalih čežnji. Čeznite za sjedinjenjem sa Voljenim.

Ja sam drevni, jedini koji prebiva u svakom srcu. Zato, volite druge, činite druge srećnim, služite drugima čak i na uštrb sopstvene udobnosti; to znači da volite mene.

Bog je beskrajna čestitost. Da biste voleli Boga morate biti čestiti.

IX

DOBRO I ZLO

Istinske vrednosti su vrednosti koje stvarima pripadaju njihovim sopstvenim pravom. One su suštinske, apsolutne i trajne, ne podležu promenama kroz vreme i od jedne osobe do druge.

Uspostaviti ljubav prema istini početak je ispravnog vrednovanja i početak poništavanja tvorevina ega koji sebe uspostavlja pomoću lažnih vrednosti. Svako delo koje ispoljava prave vrednosti života

doprinosi raspadu ega, koji je rezultat vekovnog delanja u neznanju. Raspad ega je uslov za spoznaju istine.

Vežom između uzroka i posledice u svetu vrednosti održava se moralni poredak univerzuma. Kada bi zakoni Karme bili podložni nekakvoj popustljivosti, ne bi postojao nikakav moralni red u univerzumu; a bez moralnog poretka ljudsko bivstvovanje bilo bi nemoguće.

Sukobi oko običnih stvari retko se iznose na površinu svesti, tako da oni, takoreći, iz pozadine bacaju senku na život. Takvi sukobi moraju da se iznesu na površinu i razotkriju.

Ljudi treba da fizičku i mentalnu patnju vide kao darove Boga. One sobom donose pouke o ništavosti prolaznog i o suštinskoj vrednosti večnog. Kada se dragovoljno prihvate i kada se razume sama suština njihovog povoda, one pročišćavaju dušu i uvode je u trajnu sreću istine.

Neznanje u svim oblicima mora da nestane ako duša treba da se utvrdi u samo-spoznaji; otuda je nužno da čovek prepozna ono što je lažno, da zna da je to lažno i da ga se oslobodi.

X

SLOBODA

Neophodno je da doživiš ropstvo, da bi cenio slobodu.

Duhovna sloboda je sloboda od svih htenja ... Kada duša raskine okove htenja, oslobađa se robovanja telu, umu i egu. Ta sloboda donosi ostvarenje jedinstva svekolikog života i prekida sve sumnje i brige.

Onome ko ne želi stvari, stvari dolaze. Onaj, međutim, ko nešto proba samo radi probanja, upada u zamku i gubi.

Odricanje od želja ne podrazumeva asketizam ili negativan stav prema životu ... Ne izbegavajući kontakt sa različitim oblicima života, održavaj potpunu nevezanost usred intenzivne delatnosti.

Beskonačna istina pritajena u svemu otkriva se jedino kada se život prihvati u celosti.

Čitav proces evolucije u domenu je mašte.

Opreznim i nepopustljivim ratom protiv lažnog sopstva, čovekovo sebstvo osvaja slobodu za sebe. Oni koji treba da budu vojnici na strani istine moraju da pomažu drugima, ne samo da se otisnu do uzbudljivog iskustva postizanja pobede nad sobom, već i na svakom koraku koji preduzimaju ka tom postignuću; nema drugog načina da sa njima podele njihovo breme.

Istinsko blaženstvo može doći jedino onome ko bi preuzeo hrabrost u svoje ruke i postao slobodan od svih vezanosti za forme koje nisu ništa drago do iluzije dualnosti. Jedino tada on može da se sjedini sa svojim istinskim Voljenim, koji je Bog, večna i trajna istina u svim formama, uključujući i njegovo sopstveno telo.

Moramo da izgubimo sebe, da bismo sebe pronašli, tako gubitak biva dobitak. Moramo umreti za sebe da bismo živeli u Bogu. Tako smrt znači život.

Prašina nema sopstvenih misli: bilo da se po njoj gazi, da se stavlja na čelo, ili da se rastvori u vodi ili rasprši u vazduhu. Svejedno joj je. Kažem vam da nema istinitijeg i boljeg primera za potpunu poslušnost od toga da postanete poput prašine.

Dopiranje do duhovne slobode sve vreme prati osećaj napora, koji opstaje sve dok se ne pobeđe sva lažna opažanja.

XI

MOLITVA

U unutarnjoj spiritualnoj panorami univerzuma ništa nije uzvišenije od spontane molitve. Ona se izliva iz ljudskog srca ispunjenog zahvalnom radošću.

Molitva koju Bog čuje je molitva srca, uzdizanje srca, patnja srca, to je ono na šta Bog obraća pažnju; naravno da je budalasto oslanjati se na uobičajene religiozne običaje i rituale. Tvoje srce je ono bitno, molitva koja se uzdiže iz tvog srca, to je molitva koju čuje Baba, koju čuje Bog.

Idealna molitva Gospodu nije ništa drugo do sponatna hvala njegovog bića. Hvalite ga, ne u duhu cenjkanja, već u duhu samo-zaborava.

XII

SEDAM STVARNOSTI

Jedino *Stvarno Postojanje* je postojanje Jednog i jedinog Boga, koji je Sebstvo u svakom ograničenom sopstvu.

Jedina *Stvarna Ljubav* je ljubav prema beskonačnosti (Bogu), koja pobuđuje silnu žudnju da se vidi, spozna i postane jedno sa njenom istinom (Bogom).

Jedino *Stvarno Žrtvovanje* je ono u kome se, u provođenju te ljubavi, žrtvuju sve stvari, telo, um, položaj, bogatstvo, pa i sam život.

Jedino *Stvarno Odricanje* je ono u kome se, usred dužnosti ovoga sveta, napuštaju sve sebične misli i želje.

Jedino *Stvarno Znanje* je znanje da Bog prebiva u dobrim kao i u takozvanim lošim ljudima, u svecu i u takozvanom grešniku. Ova spoznaja zahteva da svima pomažete podjednako, onako kako okolnosti nalažu, bez očekivanja nagrade, a kada ste prinuđeni da učestvujete u nekoj prepirci, da postupate bez i najmanjeg traga neprijateljstva i mržnje; da nastojite da usrećite druge bratskim ili sestrinskim osećanjima prema svima; da ne povredite nikoga mišlju, rečju, ni delom, čak ni one koji povrede vas.

Jedina *Stvarna Kontrola* je disciplina čula od prepuštanja niskim željama, koja jedino obezbeđuje apsolutnu čistotu karaktera.

Jedina *Stvarna Predanost* je ona u kojoj ravnoteža nije poremećena nikakvom neprijatnom okolnošću, te se usred svakovrsnih teškoća savršeno mirno prepuštate volji Boga.

XIII

MOLITVA POKAJANJA

Kajemo se, O Bože Najmilosniji; za sve svoje grehe; za svaku lažnu, nepravednu ili nečistu misao; za svaku reč izgovorenu koja izgovorena nije smela biti; za svako delo počinjeno koje počinjeno nije smelo biti.

Kajemo se za svako delo i reč i misao potaknutu sebičnošću, i za svako delo i reč i misao potaknuto mržnjom.

Posebno se kajemo zbog svake požudne misli i svakog požudnog dela; za svaku laž; za sve licemere; za svako dato, a neispunjeno obećanje; i zbog svake spletke i klevete.

Takođe se posebno kajemo zbog svakog postupka koji je doneo propast drugima; zbog svake reči i dela koji su naneli bol drugima; i zbog svake želje da bol zadesi druge.

U svojoj neograničenoj samilosti, molimo te da nam oprostiš, O Bože! za sve grehe koje počinismo, i da nam oprostiš naše neprestano propuštanje da mislimo i govorimo i postupamo u skladu sa Tvojom Voljom.

